

NEDJELJNA ČITANJA: Iz 53, 10-11; Ps 33, 4-5.18-20.22; Heb 4, 14-16; Mk 10, 35-45

Molitva naroda Božjeg uzdiže se u sjeni Božjeg prebivališta, zavjetnog kovčega i Hrama, pod vodstvom pastira, napose kralja Davida i proroka. Proroci pozivaju na obraćenje srca i gorljivo se, tražeći lice Božje, kao Ilija, zauzimaju za narod.

Hram je trebao Božjem narodu biti mjesto odgoja u molitvi: hodočašća, svetkovine, žrtve, večernji prinos, kâd, »izloženi« kruhovi, svi ti znakovi Svetosti i Slave Svevišnjeg i tako bliskoga Boga, bili su poziv i putovi molitve. Ali ritualizam je često zavodio narod u izvanjsko slavlje. Bio je potreban odgoj u vjeri, obraćenje srca. To je bila zadaća proroka, prije i poslije Izgnanstva. Ilija je otac proroka, njegov je »naraštaj onih koji traže njega, koji traže lice Boga Jakovljeva«. Njegovo ime, »Gospodin je moj Bog«, naviješta poklik naroda koji na brdu Karmelu odgovara Ilijinoj molitvi. Jakov apostol upućuje na njega da nas potakne na molitvu: »Mnogo može žarka molitva pravednikova« (Jak 5, 16). Pošto je za svoga povlačenja na potok Kerit iskusio milosrđe, Ilija upućuje udovicu iz Sarfate da vjeruje u riječ Božju, uvodi je u vjeru koju potvrđuje svojom upornom molitvom: i Bog vraća u život udovičina sina. Za vrijeme žrtve na brdu Karmelu, odlučujuće je iskušenje za vjeru Božjeg naroda njegova molitva da Gospodnji oganj zapali žrtvu paljenicu »u času kad se prinosi večernja žrtva«: »Usliši me, Gospodine, usliši me!« – te iste Ilijine riječi istočne liturgije preuzimaju u euharistijskoj epiklezi. Konačno, vraćajući se u pustinju prema mjestu gdje se živi i istiniti Bog objavio svom narodu, Ilija se poput Mojsija sklanja »u špilju« dok nije »prošla« tajanstvena Božja Prisutnost.

No, istom će se na brdu Preobraženja razotkriti Onaj čije su lice oni tražili: spoznaja slave Božje odsijeva na licu raspetog i uskrslog Krista. U »samoći s Bogom« proroci crpu svjetlo i snagu za svoje poslanje. Njihova molitva nije bijeg iz nevjerna svijeta već slušanje Riječi Božje. Ponekad je to rasprava ili jadanje, ali uvijek zauzimanje koje iščekuje i priprema zahvat Boga Spasitelja, Gospodara povijesti. [KKC 2581-2584]